

Els Verté, directeur Boeren op een Kruispunt vzw:

Ondernemend hulpverleners, dat is wat ik graag doe

Christina Van Geel, Stem & Pen

Els Verté: Onbewust was ik uitgekeken op de advocatuur. Ik haal nu ontzettend veel zuurstof uit de nieuwe contacten, uit alle kennis die ik opdoe in mijn nieuwe functie als directeur bij **Boeren op een Kruispunt**. Mijn carrièreswitch in 2020 was een intuïtieve keuze, maar het zit goed in hoofd en hart. Op dit persoonlijke kruispunt heb ik de juiste afrit genomen. De voorbije maanden heb ik de 'ronde van Vlaanderen' gedaan, helaas vaak virtueel omwille van de COVID-19-situatie. Ik heb heel veel geluisterd naar de boeren en tuinders die ik ontmoette. Ik heb geleerd dat de noden van landbouwers enorm complex zijn, dat boeren zeer fiere mensen zijn die zo lang mogelijk het hoofd hoog houden, en dat een hulporganisatie als Boeren op een Kruispunt voor hen van levensbelang is.

Mijn wonderjaren hebben zich afgespeeld in **Blankenberge**, heel dicht bij de zee. Mijn vader was elektronicus op boten. Mijn moeder was **badkarhoudster**. Ze verhuurde stoelen, strandhokjes en schermen op het strand. Elke vrije dag tussen Pasen en eind september bracht ik door op het strand. Het was een heel onbezorgde jeugd. Als kind besef je helaas niet wat een luxe dat is, die zee – letterlijk zelfs (lacht) – van ruimte en vrijheid.

Toen ik veertien was, is mijn moeder gestopt met de strandverhuur en dat voelde als een opluchting. Eindelijk niet meer elke dag naar dat strand! Ik ga nog altijd niet graag naar zee. Mensen die uren in de file staan of op overbevolkte treinen stappen naar de kust, ik begrijp dat niet. Enkel in de winter vind ik het heerlijk aan het strand. Gewoon de zee, een stel meeuwen en ik, meer moet dat niet zijn.

Advocaat, met optie wereldverbeteraar

Rond mijn veertiende zat ik in de knoop met mijn toekomstdromen. Ik wilde eigenlijk twee dingen: ik wilde **advocaat** worden – of liever nog **wereldverbeteraar**, maar ik wist toen al dat je daar beter een vak voor leert (lacht) – of **modeontwerpster**. Twee totaal verschillende dingen, maar allebei een stuk van mezelf. Ik had toen

een gesprek met het PMS, het huidige CLB. "Waarmee denk je het best je boterham te kunnen verdienen?", vroeg die man me. Tja, modeontwerp leek me minder werkzekerheid te bieden. Via de advocatuur dus. "Dan is je keuze gemaakt", zei hij.

Maar hoe belangrijk financiële zekerheid ook was, nog essentiëler voor mij was die droom om de wereld te helpen verbeteren. Het onrecht en de ongelijkheid in de wereld bestrijden, mensen helpen die geen geld hebben om een advocaat te betalen: dat waren voor mij richtingaanwijzers naar de advocatuur.

Achter de gevels van huizen en mensen

Na mijn studies wou ik strafpleiter worden. Maar ik geraakte snel ontgoocheld in de meeste strafrechters. Naar een beginnend advocaat luisteren was blijkbaar verloren tijd.

Even later ben ik aan de slag gegaan als **advocaat van banken**. Ik trok naar de rechtbank als vertegenwoordiger van de schuldeiser. Let wel, de bank waarvoor ik werkte was heel menselijk en empathisch. Er werd niet van mij verwacht dat ik de boeman speelde. Daar zou ik me niet goed bij gevoeld hebben. Maar na een aantal bankfusies heb ik het geweer toch

van schouder veranderd. Ik was heel geïnteresseerd geraakt in de nieuwe wet op de **collectieve schuldenregeling**. Het idee is om de schuldenaar de kans te geven zijn schulden af te betalen en toch een menswaardig bestaan te leiden. Dat was wat ik wilde doen. Ik wilde werken ten voordele van mensen die het financieel moeilijk hebben, hen weer op weg helpen. En dus ben ik **schuldbemiddelaar** geworden.

Ik heb in de loop der jaren veel geleerd van mijn cliënten. Vooral dat er zoveel mensen zijn die het moeilijk hebben.

Els Verté (1968) maakte in september 2020 een zeer opmerkelijke carrièreswitch. Ze ruilde haar advocatenpraktijk na 29 jaar in voor de functie van directeur van Boeren op een Kruispunt. Deze organisatie begeleidt alle Vlaamse land- en tuinbouwers bij financiële, economische, psychologische, technische of sociale problemen. Een belangrijk kruispunt ook voor Els Verté zelf. De nieuwe weg geeft meteen onontgonnen perspectief en verse zuurstof. Els was ook twintig jaar schuldbemiddelaar. Mensen in nood de weg wijzen en nieuwe kansen bieden, is wat ze graag doet. Een gedreven vrouw voor wie maatschappelijk engagement de basis is voor ondernemerschap.

Onze wereld kan wel wat meer altruïsme gebruiken. We mogen gerust wat meer zorg dragen voor elkaar en oog hebben voor elkaars noden.

De mensen in mijn persoonlijke omgeving stellen het doorgaans financieel goed. Maar dat is niet de norm. Er verdwijnt zoveel armoede onder de radar. Mensen met kinderen die met twee gaan werken en niet rondkomen. Tekort en gebrek op plaatsen waar je het niet vermoedt. Als schuldbemiddelaar is er een wereld voor me opengegaan, en niet de mooiste wereld.

Mijn moeder deed vrijwilligerswerk voor de **Gezinsbond**. Ze ging pakketjes afgeven bij kersverse ouders. Ik herinner me dat ze vaak heel triestig thuiskwam, door de schrijnende toestanden die zich achter vaak nette gevels afspeelden. Je ziet het niet altijd aan de buitenkant van huizen of van mensen. Dat ik voor deze mensen wat heb kunnen betekenen heeft me voldoening geschonken. Iedereen wil toch graag een verschil maken, een positieve stempel drukken op een mensenleven en op de samenleving.

Een appel op wie ik ten diepste ben

Ik was niet echt op zoek naar een andere job. Ik heb altijd gedacht dat ik tot mijn pensioen advocaat zou zijn. Iedereen rond mij dacht dat ook. Ik had een aangenaam kantoor, fijn personeel en schuldbemiddeling was mijn ding, ik kon er mijn engagement in kwijt. Ik gaf in de cursus schuldbemiddeling bij **vzw SAM** ook twee en een halve dag les. Ik kon mijn kennis en expertise doorgeven, en daarmee was weer een stukje

maatschappelijk engagement vervuld. Het was goed zoals het was. Tot ik op een zaterdagavond een beetje zat te scrollen op Facebook. Plots zag ik de vacature voor **Boeren op een Kruispunt**. Ik was die naam al tegengekomen in een cursus maar ik wist er het fijne niet van. Het was zaterdag, ik had tijd en ik besloot uit te zoeken wat die organisatie precies deed. Wow. Dat kwam binnen. Die vacature leek me wel op het lijf geschreven. Alle competenties die ze vroegen had ik. Maar vooral, de bestaansreden van de organisatie, het werk dat ze doen, hun engagement: ik voelde me er persoonlijk door aangesproken. Het voelde zo ... juist. (Stilte) Ik word er nog altijd een beetje emotioneel van. Het deed echt een appel op wie ik ten diepste ben. Dit moest ik doen. Diezelfde avond nog heb ik de **allereerste sollicitatiebrief van mijn leven** geschreven.

Het topje van de hulpkreet

Boeren op een Kruispunt verleent hulp aan boeren en tuinders in heel Vlaanderen. Die hulp mag je heel ruim interpreteren: psychosociaal, relationeel, financieel, bedrijfstechnisch ... Elke boer en tuinder die in nood zit, op welke manier dan ook, kan bij ons terecht. En er zijn héél veel noden op dit moment. Het valt me op dat die noden vaak erg complex en gelaagd zijn. Ze kloppen bijvoorbeeld bij ons aan omdat ze financiële problemen hebben. Onze adviseurs gaan dan met hen in gesprek om te peilen naar de wortels van het probleem. Dan blijkt vaak dat er ook andere problematieken meespelen: relatieproblemen, communicatie die hapert, generaties die botsen omwille van overnames. Er schuilen heel complexe en diepgewortelde problemen achter die ene hulpkreet. Je moet begrijpen dat de boer, zijn gezin en zijn bedrijf, een eenheid zijn. De miserie treft hen dan ook vaak in alle domeinen van hun bestaan.

Ook zeer verontrustend is het hoge aantal zelfmoordcijfers. Een boer is

doorgaans heel fier. Als het niet goed gaat, loopt hij of zij daar liever niet mee te koop. Soms is de schaamte zo groot dat ze geen enkele redelijke uitweg meer zien. Het is zo belangrijk dat ze beseffen dat er mensen zijn die daar oog en oor voor hebben. Mensen die hun taal spreken, hun noden verstaan en die ook effectief hulp kunnen bieden. En tja, een beetje minder regeltjes voor de landbouw zou ook kunnen helpen (Glimlacht).

Ondernemend hulpverleners

Ik voel me nu weer veel meer ondernemer. De gedrevenheid die me als mens typeert kan ik 100 % kwijt in mijn job. De passie die uitgaat van de boeren en tuinders is ook zeer inspirerend. Maar ik voel me ook voor een groot stuk hulpverlener. Die functie zit niet in mijn taakomschrijving, daarvoor heb ik mijn adviseurs, maar ik voel het wel zo. Die combinatie van rollen ligt me wel: ondernemend hulpverleners. Of helpend ondernemen. Dat kunnen combineren in mijn leven en werk is het perfecte plaatje.

Mijn grote wens voor de toekomst is dat Boeren op een Kruispunt op een mooie dag geen bestaansreden meer heeft. Dat we de noden kunnen beantwoorden en op de problemen anticiperen. Dat is mijn ultieme ondernemersdroom.